

Oponentský posudek

Štěpán Kvapil

Nástin hudebních aktivit v Českém Krumlově v období panování knížete

Jana Kristiána z Eggenberku.

Bakalářská práce, ÚČD, FFUK v Praze, 2008

Bakalářská práce Štěpána Kvapila zaujme na první přečtení trojím. Bezpochyby autentickým autorovým intereselem o téma, v němž se dlouhodobě pohybuje dle svých slov jako teoretik snažící se o postižení širších souvislostí fenoménu dvorské hudby. V druhém plánu pak kultivovaným písemným projevem, v dobrém slova smyslu didaktickými sklony a s tím související odpovědnou prací s použitou literaturou. Půl stovky vybraných prací bylo zjevně přečteno, prostudováno a s ohledem na charakter monografií a studií zakomponováno do výkladu. Ten je pojat jako kvalitní a uvážená kompilace, která čtenáře (je milé, že tak o čitateli autor hovoří) vede od skici pobělohorského období, takzvaně „novou šlechtu“, přes konkrétní rod Eggenberků až k osobě knížete Jana Kristiána a hudebnímu tělesu, které automaticky patřilo k mnoha příjemcům nejen barokního šlechtického mecenátu. Z tohoto úhlu pohledu lze mít pramálo připomínek. Autor splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a pokud se tu a tam objeví diskutabilní závěry, nelze to přičíst k tíži autorovi, ale spíše na vrub nevyvážené odborné produkce, různým módním vlnám, případně těžko kontrolované, leč kontrolovatelné tématické „nadprodukcí“ regionální univerzity z kraje rybníků. V tomto ohledu nelze kolegu Kvapila kritizovat. Naopak, je chvályhodné, že syntézy vybírá s ohledem na jejich „původnost“ a nikoliv pouze měřítkem „nejnovější“ práce, která je zhusta postavena na přejímání staršího původního výzkumu a „náležité“ ideové reinterpetaci. Zodpovědná práce se stávající literaturou však přináší i určité komplikace, zvláště jsou-li závěry vyvozovány bez ohledu na původní archivní studium. Zde však má autor dvojnásob nevýhodnou roli, neboť doyaenem archivu a vpravdě objevitelem a propagátorem tématu byl po dlouhá léta v práci několikrát zmíněný Jiří Zálaha. Jako interní zaměstnanec, součástí jehož přijetí do služeb bývalého schawzenberského archivu byla iniciační zkouška z hraní na vybraný hudební nástroj, znal minuciózní téma i výpovědní možnosti pramenů dokonale. Přestože autor pracuje s touto produkcí s přehledem, nelze neupozornit na dílo, které by některá tvrzení, zejména o Eggenbercích, mohlo korigovat (mám na mysli nepublikovanou

disertaci dr. Marauschka, jenž hojně využíval krumlovské prameny), nebo drobnější články Anny Kubíkové (publikované po polovině devadesátých let ke krumlovské problematice), případně příspěvky týkající se například městských stavebních aktivit „prvního jihočeského“ Eggenberka Jana Oldřicha ve druhé polovině dvacátých a počátkem třicátých let 17.století, ze kterých vyplývá, že snad nelze tak přesvědčivě hovořit o malém zájmu o pozemkové državy v jižních Čechách v době nepřítomnosti trvalé rezidence a dvora. To jsou, podobně jako například v práci chybějící poukaz na nejnovější rozbor knižních akvizic manželky Jana Kristiána Marie Arnošky (monografie J.Radimské), dílčí výtky, které přesahují rámec hodnocení bakalářské práce a mohly by spíše motivovat autora (za předpokladu souběžného archivního výzkumu) ke studiu při eventuálním zájmu o další kvalifikační růst .

Vzhledem ke splnění požadavků kladených na bakalářskou práci doporučuji klasifikovat předložený text o hudebních aktivitách na dvoře Jana Kristiána z Eggenberku jako výborný.

V Českých Budějovicích dne 29.8. 2008

PhDr.et PaedDr. Aleš Stejskal, Ph.D